

Ο Σεμπατάϊ Σεμπή, κρατώντας την «Ιερά Βίθλο», μὲ τὴν ὁποίᾳ τέλεσε τοὺς συμβολικούς γάμους του...

Θεοῦ» ὅλες ἡ ἑβραϊκὲς κοινότητες τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης!

Ο Σεμπατάϊ Σεμπή, πρωτοπαρουσιάστηκε στὴ Θεσσαλονίκη κατὰ τὸν 17ο αἰῶνα, κηρύσσοντας ὅτι εἶνε ὁ «μεσσίας» κι' ὅτι ἀπεστάλη ἀπ' τὸν Θεὸν νὰ σώσῃ τὸ γένος τῶν ἑβραίων. Συγχρόνως, ἔξηγούσε τὴν «Ιερὰ Βίθλο» μὲ ἀπαράμιλλη ἰκανότητα, γιατὶ ἦταν πολυμαθέστατος, ρήτωρ θερμῆς εὐγλωτίας, καὶ συγήνευε συγχρόνως τὰ πλήθη μὲ τὸ ἐπιειλητικὸ καὶ γοητευτικὸ παρουσιαστικό του.

Ο πασᾶς τῆς τουρκρατουμένης τότε μακεδονικῆς πρωτευούσης, ἐπέτρεψε στὴν ἀρχὴ τὰ κηρύγματα αὐτὰ τοῦ ἐλκυστικοῦ ἀπατεῶνος. Ἡ ἑβραϊκὲς ὅμως κοινότητες τῶν ὑποδυύλων βαλκανικῶν χωρῶν, συνταράχτηκαν ἀπ' τὴν ἐμφάνισι τοῦ «ψευδομεσσία» αὐτοῦ. Κ' ἔστειλαν ἀντιπροσώπους των, καθὼς καὶ τοὺς πιὸ σοφοὺς ραβδίνους των στὴ Θεσσαλονίκη, γιὰ νὰ ἔξακριθῶσυν περὶ τίνος ἀκριβῶς πρόκειται.

Ο Σεμπατάϊ δὲν τάχασε καθόλου. Κατώρθωσε νὰ προσελκύσῃ μὲ τὸ μέρος του, ὅλο ἐκεῖνο τὸ πλῆθος τῶν πολυμαθῶν ἑβραίων ἀπεσταλμένων καὶ κανένας πειὰ δὲν ἀμφέβαλλε, ὅτι εἶχε νὰ κάνῃ πραγματικῶς μὲ τὸν πολυπόθητο καὶ σωτῆρα «μεσσία». Σὲ μὰ μάλιστα πολυπληθῆ συγκέντρωσι τῶν ἑβραίων τῆς Θεσσαλονίκης, ὁ πανούργος ἀπατεῶν ἀνακηρύχτηκε ἐπίσημα ὡς «Ἀπεσταλμένος τοῦ Θεοῦ» καὶ ἐτέλεσε μεγαλοπρεπῶς τοὺς συμβολικούς γάμους του μὲ τὴν «Ιερὰ Βίθλο»!

Αλλὰ δ σουλτᾶνος τῆς Τουρκίας δὲν νοστιμεύοταν καθόλου παρόμοιες θρησκευτικὲς φασαρίες στὸ ἀπέραντο κράτος του. Μόλις πληροφορήθηκε λοιπὸν τὰ καμώματα αὐτὰ τοῦ Σεμπατάϊ Σεμπή, ἔστειλε ἀμέσως δημίους ἀπ' τὴν Κωνσταντινούπολι, οἱ δοῦλοι — σύμφωνα μὲ τὶς διαταγὲς ποὺ εἶχαν — ἀποκεφάλισαν πρῶτα - πρῶτα τὸν εὔπιστο, ἀφελῆ κι' ἀνεκτικὸ πασσᾶ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ἀνάγκασαν κατόπιν τὸν ἑβραϊκὸ ἀπατεῶνα, νὰ ἀπανηθῇ δημοσίως τὴ διδασκαλία του, καὶ νὰ ἀσπαθῇ ἀμέσως τὸν μωαμεθανισμό!

* * *

Ἐνα ἀπ' τὰ νοστιμώτερα ψάρια τῆς όφηλίου εἶνε καὶ τὸ παράξενο αὐτὸ ψάρι τὸ ὅποιο βλέπετε στὴ σχετικὴ εἰκόνα μας.

Ἐπιστημονικῶς λέγεται «Χαιτόδους ὁ ραμφωτός» καὶ ζῇ εἰδικῶς στὰ πυράλια τῶν ἴνδικῶν θαλασσῶν.

Αλλὰ δὲν εἶνε μονάχα ἀλλόκοτος στὴν ἐμφάνισί του, ὁ ραμφωτός χαιτόδους. Εἶνε ἀκόμα ἀλλόκοτος καὶ γιὰ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὅποιο κυνηγάει τὴν τροφή του, καθὼς καὶ γιὰ τὸ εἶδος τῆς τροφῆς τὸ ὅποιο προτιμάει. Τρέφεται, δηλαδή, σχεδὸν ἀποκλειστικῶς μὲ ἐντομα, σκο-

ΑΠΟ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Στὴ σημερινὴ θελίδα μας, κάνει πρῶτος τὴν ἐμφάνισί του ὁ διασημότερος ρούσος τῶν χιώνων, ὁ Σεμπή, οὐτε πολὺ οὕτε λίγο ὁ Σεμπῆ Ιωνίου. Οὐτε πολὺ οὕτε λίγο ὁ Σεμπῆ Ιωνίου. Οὐτε πολὺ οὕτε λίγο ηγετήριδες ἀπ' τοὺς Εβραίους «Μεσσίας»... Καὶ παρὰ λίγο, νὰ τὸν προσκυνήσουν καὶ νὰ τὸν πιστέψουν ως «Μεσσία», κι' ως «ἀπεσταλμένο τοῦ σημαδεύοντας τὸ ἐντομοκτόνο κ' ἐντομοφάγο ψαρί «χαιτόδους ὁ ραμφωτός».

Τώνοντάς τα ὡς ἔξῆς: Μόλις ἀντικύσσει κανένα ἐντομο, νὰ κάθεται ἀμέριμνο ἀπάνω σὲ κλάδο πυραλίου φυτοῦ, τὸ πλησιάζει καὶ προφυλακτικὸν ἀγοράζει τὸ μακρύ, σωληνοειδές ράμφους του, ἔξω ἀπ' τὴν ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης καὶ σημαδεύοντας τὸ ἐντομοκτόνο κ' ἐντομοφάγο ψαρί «χαιτόδους ὁ ραμφωτός».

Μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ χαρούμενες ἐκδηλώσεις μας, ὅταν τὸ χιόνι σκεπάσῃ τὴ γῆ, εἶνε — ἐκτὸς ἀπ' τὸν χιονοπόλεμο — κ' ἡ κατασκευὴ χιονένιων ἀνθρώπων.

Ἡ συνήθεια αὐτὴ, ἐπικρατεῖ περισσότερο στὸ Παρίσι, ὅπου κάθε χρόνο οἱ παιγνιδιάρηδες Παριζιάνοι κατασκευάζουν χιλιάδες ἀγαλμάτων ἀπὸ χιόνι, κατὰ τὴν διάρκεια τῶν χιονισμένων ἡμερῶν τοῦ χειμῶνος.

Μιὰς ἀπὸ τὶς πιὸ μανιώδεις κι' αὐτοσχέδιες... «γλύστριες» τετοιού εἶδους ἀγαλμάτων, ἦταν καὶ ἡ ἀριστοκράτις κυρία ντέ λὰ Μπρές. Ξώδευε κάθε χρόνο κολοσσιαῖα ποσά, γιά... νὰ ντύνη κατόπιν πολυτελῶς ὅλους τοὺς χιονένιους ἀνθρώπους, τοὺς ὅποιους κατασκεύαζε μονάχη της!

Τέλος, κατὰ τὸ 1876, ἡ κυρία ντέ λὰ Μπρές — πολὺ ήλικιωμένη πειά — πέθανε. Στὴν διαθήκη της, ἀφηνεῖ ὅλα τὰ ἀπομεινάρια τῆς μεγάλης ἄλλοτε περιουσίας της, στὸν δήμαρχο τοῦ Παρισιοῦ, μὲ τὴν ὑποχρέωσιν ἀγοράζει δ δῆμος κάθε χρόνο καινούργια κοστούμια καὶ νὰ ντύνη μὲ αὐτὰ τοὺς χιονένιους ἀνθρώπους ποὺ θὰ φτιάνουν στὰ πάρκα.

Τὰ λείψανα αὐτὰ τῆς περιουσίας της, μαζευόντουσιν ὡστόσο σὲ ἑκατὸν εἴκοσι πέντε χιλιάδες χρυσᾶ φράγκα. Τὸ ποσόν, κυλυσσιαῖο ἀκόμη γιὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, κίνησε τὴν δρεξι τῶν συγγενῶν τῆς ἀλλόκοτης διαθέτιδος. Προσπάθησαν, λοιπόν, νὰ ἀκυρώσουν τὴ διαθήκη, μὲ τὴν δικαιολογία, ὅτι ἡ κυρία ντέ λὰ Μπρές — ὅπως ἦταν φανερό — δὲν ἔστεκε καλά στὰ μυαλά της!

Ἄλλα τὸ πρωτοδικεῖο τοῦ Σηκουάνα, θεώρησε ἔγκυρη τὴν διαθήκη, ἀνακήρυξε τὴν μακαρίτιδα ως «διαθέσασαν καλῶς τὴν περιουσία της» κ' ἐπέτρεψε στὸν τυχερὸ δῆμο τῶν Παρισίων τὴν διαχείριση τῆς κληρονομίας, σύμφωνα μὲ τὴν τελευταία θέλησι τῆς κυρίας ντέ λὰ Μπρές.

* * *

Ποιός, νομίζετε ὅτι εἶνε ὁ μεγαλύτερος... τυροφάγος ὅλων τῶν αἰώνων;... Εἶνε ὁ Ζωροάστρης, σύμφωνα μὲ τὰ ἀρχαῖα περσικὰ κείμενα!

Πραγματικῶς, ὁ μέγας αὐτὸς νομοθέτης τῶν Περσῶν κ' ἰδρυτὴς τῆς θρησκείας τοῦ «Παρσισμοῦ», ἔζησε τὰ τελευταῖα τριάντα χρόνια τῆς ζωῆς του τρώγοντας ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον φρέσκο τυρί, καὶ πίνοντας μόνον νερό. Ἡταν δὲ τόση ἡ ἀνθηρότης τοῦ κορμοῦ του καὶ τῆς ύγειας του, μὲ τὴν ἀγνὴ αὐτὴ διαιτά του, ὥστε ὅλοι πιστεύουν, ὅτι ὁ θρηγυγῆρος αὐτὸς θρησκευτικὸς ἀρχηγός των εἶχε νικήσει ὄριστικῶς τὸν θάνατο!

“Ἐνα ἀπ' τὰ νοστιμώτερα ψάρια τῆς όφηλίου εἶνε καὶ τὸ παράξενο αὐτὸ ψάρι τὸ ὅποιο βλέπετε στὴ σχετικὴ εἰκόνα μας.

“Ἐπιστημονικῶς λέγεται «Χαιτόδους ὁ ραμφωτός» καὶ ζῇ εἰδικῶς στὰ πυράλια τῶν ἴνδικῶν θαλασσῶν.

“Αλλὰ δὲν εἶνε μονάχα ἀλλόκοτος στὴν ἐμφάνισί του, ὁ ραμφωτός χαιτόδους. Εἶνε ἀκόμα ἀλλόκοτος καὶ γιὰ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὅποιο κυνηγάει τὴν τροφή του, καθὼς καὶ γιὰ τὸ εἶδος τῆς τροφῆς τὸ ὅποιο προτιμάει. Τρέφεται, δηλαδή, σχεδὸν ἀποκλειστικῶς μὲ ἐντομα, σκο-